

NÉMETORSZÁGI CSEREDIÁKPROGRAM 2024. 10. 03–10.

Tavaly a német diákok jöttek hozzánk, idén mi utaztunk ki hozzájuk Regensburgba.

Csütörtökön reggel fáradtan indultunk el a telepakolt busszal az iskola elől. Mindenki bőségesen csomagolt ajándékot a családjának, amikkel érkezés után örvendeztettük meg a vendéglátóinkat. Először valószínűleg mindenki furcsállta a bajoros akcentust és a hadarást, de egy-két nap múltán tökéletesen meg lehetett szokni. Az első benyomás mindenki tetszését elnyerte, a mentalitás és a kultúra merőben különbözik Magyarországtól.

Pénteki napunkat a Pindl iskolában kezdtük. Az óralátogatás alkalmával elcsodálkoztunk a modern tanítási módszereken; a tanulók iPaden írták az órai jegyzeteket, a tanárnak is volt egy iPadje, amit tudott a tantermi okos táblához csatlakoztatni. Az angoltanár „terrorban tartotta” az óráján a diákjait, néhányunk pedig lineáris és exponenciális függvényekkel találkozhatott. Az iskola aulája, az Aquarium volt a következő helyszín, ahol Frau Fischer üdvözölt minket. Utána a német diákok visszamentek az órákra, és a magyarok egy városnéző túrára mentek Regensburg óvárosába. Programunkat nehezítette a hol kevésbé, hol jobban szemerkélő eső, de még így is rengeteg látnivalót megnéztünk, többek között a regensburgi gótikus templomot az egyetlen román stílusú tornyával, és tanúi lehettünk egy tipikus bajor esküvőnek. A vezetés nagyon jó volt, a hölgy érdekesen magyarázott, pont annyit, amennyit megértettünk, és olyan szókinccsel, amit be tudtunk fogadni. A városnézés után elmentünk a regensburgi bajor múzeumba, ahol megcsodálhattuk a legrégebbi templom belső terét a falfreskókkal, faragott táblákkal és díszes padlókövekkel, néhány helyi csontvázat a város múltjából és még sok más érdekes régiséget. A program után megkezdődött a hétvége, tele izgalmakkal és élményekkel.

Hétvégén minden család különböző helyekre kirándult. Volt olyan, aki Oktoberfestre ment, mások vidámparkba, voltak, akik dunai hajókázáson vettek részt. A német családok sokszínű programokat szerveztek nekünk, senki sem unatkozott a hétvégén. Rengeteget beszélgettünk, társasjátékoztunk, filmet néztünk (németül, német felirattal, természetesen). Maradandó élményeket szereztünk.

Hétfőn is iskolába mentünk, onnan pedig a helyi Thurn und Taxis kastélyba. Meghallgattuk a kastély érdekes történetét, megnéztük a lehető legérdekesebb naplemente-képet, amit valaha ember alkothatott (úgy nézett ki, mint egy tükörtojás), megtudtuk, hogyan üzent a hercegnő a férjének, ha éjszakára együtt szeretett volna lenni vele, és hogy a család ma is élő hercegének, Albertnek a hobbija a Forma-1. A délelőtt további részében plakátokat készítettünk a tavaszi Európa-napokra, német nyelven. Csoportokat alkottunk, és különböző témákat kellett német nyelven feldolgoznunk, például: „Mit viszel haza a cserediákprogramról?”, „Mi jut eszedbe Európáról?”. Érdekes feladat volt, sok ötletes és szép munka született. A plakátok ki fognak kerülni az iskolában, és tavasszal az Európa-parlamenti képviselők is megtekinthetik majd őket. Ezután a német srácok pizzát sütöttek nekünk, ami többeknek nagy öröme szolgált. A finom étel elfogyasztása után három csoportra osztódtunk, és workshopokon vettünk részt. Elsajátítottuk a zsonglörködés művészetét, programoztunk Calliope-minit, és megtanultunk különféle csomókat kötni.

Kedden Nürnbergbe utaztunk, ahol a Copernicus Planetáriumot látogattuk meg. Nagyon érdekes volt németül hallani a bolygókról és a Naprendszeréről, az előadás által rengeteget bővült a szókincsünk. Ezután tettünk egy rövid sétát Nürnberg belvárosába, ahol kaptunk

szabadidőt nézelődni és vásárolgatni. Kevés gyaloglás után, és miután mindenki visszaért a shoppingolásból, készítettünk egy csoportképet. Sétánk a buszhoz némileg meg lett csavarva azzal, hogy egy kicsit eltévedtünk de szerencsére a busz megtalálta minket. Rövid buszúttal megérkeztünk a mézeskalácsgyárba, aminek az üzletében sokan vásároltak különböző mézeskalácsokat és más helyben készített termékeket. Hazafeleúton természetesen énekeltünk, ahogy jó diákokhoz méltón szokás.

Szerdán a kicsit messzebb lévő Xperiumot látogattuk meg. Rengeteg kísérletet tekinthettünk meg próbálhattunk ki, például, hogy hogyan lehet „felnagyítani” valakinek az orrát vagy egyéb testrészeit, vagy hogy miként tud az ember gyorsabban vagy lassabban forogni. Különböző logikai fejtörőket is megoldhattunk, némelyikben segítségünkre voltak kísérőink. Az interaktív múzeum után szabadidőparkba mentünk, ahol kétféle bobblyút, hullámvasutat, drótkötélpályákat és egyéb játékokat próbálhattunk ki. A szórakozást követően beültünk egy ostyamanufaktúra kávézójába, itt néhányan kipróbáltak egypár finomságot. Utána vásárolhattunk is a helyi üzletben, voltak, akik doboznyi édességgel jöttek ki. A legkelendőbb nasi a forraltboros gumicukor volt, a diákok az összeset felvásárolták. A hazaút keserű volt, most utaztunk utoljára együtt a cserediákokkal. Énekeltünk, nevettünk, majd a sulinál leszállva elköszöntünk a tanároktól, és hazaindultunk.

Csütörtök reggel borongós idő fogadott minket a Westbad előtt. Miután a busz begördült, bepakoltuk a csomagokat és elbúcsúztunk német vendéglátóinktól. Megígértük nekik, hogy írunk még, és látjuk majd egymást, a lehető leghamarabb. Az indulás után még 9 órányi buszút várt ránk, este 5 órára érkeztünk meg a Batyi elé.

Ez az egy hét folyamatos német beszéd rengeteget fejlesztett a kommunikációnkon, ha a németül álmódás nem is, de a német gondolkodás néhányunknál előjött. A németek szabálykövetősége, mentalitása példértékű, és ebből is hoztunk haza egy keveset, nem csak mézeskalácsból és ostyából. El nem feledhető két hét volt ez és a tavalyi program, köszönjük szépen Helfrich tanárnőnek és Kaáli tanárnőnek a kíséretet és a megszervezést!

Készítették: Haraszi Lili 9.a és Kemény Mira 9.a

